

Μνημόσυνο του Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού στην Μητρόπολη Λεμεσού

[Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Λεμεσού](#)

Το ετήσιο μνημόσυνο του Γέροντα Ιωσήφ του Βατοπαιδινού τελέστηκε σήμερα ημέρα κοίμησής του, στον μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικής προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας

Ο Γέρων Ιωσήφ ήταν ο πνευματικός πατέρας του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανασίου. Ο Πανιερώτατος έζησε κοντά στον Γέροντα Ιωσήφ ως υποτακτικός από το 1976 μέχρι το 1992, έτος κατά το οποίο επέστρεψε πίσω στην Κύπρο μετά από πρόσκληση του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α΄.

Ο Γέροντας Ιωσήφ γεννήθηκε την 1η Ιουλίου 1921 στην Δρούσια, χωριό της επαρχίας Πάφου της Κύπρου. Κάποια γεγονότα, επεμβάσεις της θείας Πρόνοιας,

συνετέλεσαν ώστε το 1936 να αποταχθεί τον κόσμο και να προσέλθει στην φημισμένη τότε για την αυστηρότητα και πνευματικότητά της Ιερά Μονή Σταυροβουνίου. Παρέμεινε 10 χρόνια στην Μονή και με την παρότρυνση και ευλογία του γέροντος Κυπριανού, πνευματικού της Μονής, εγκαταβίωσε στο Άγιον Όρος.

Το καλοκαίρι του 1947 γνωρίζεται με τον μακάριο γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή, ο οποίος μετά από «πληροφορία» που έλαβε, τον δέχθηκε στην συνοδεία του. Έζησε στα σπήλαια της Μικρής Αγίας Άννης ως το 1951 που η συνοδεία μεταφέρθηκε στα ησυχαστικά κελλιά της Νέας Σκήτης κοντά στον Πύργο.

Ο μακάριος γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής κοιμήθηκε οσιακώς την ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου το 1959. Ο γέροντας Ιωσήφ το περισσότερο χρονικό διάστημα μετά την κοίμηση του γέροντός του έζησε στην Νέα Σκήτη και τον Απρίλιο του 1987, ενώ είχε αυξηθεί αρκετά η συνοδεία του, μετά από πρόσκληση της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου και την έγκριση και ευλογία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, μεταβαίνει στην Μονή για να αναλάβει την διοίκησή της.

Στις 29 Απριλίου του 1990 γίνεται η κοινοβιοποίηση της Μονής και η εκλογή και ενθρόνιση του πρώτου ηγουμένου του κοινοβίου, αρχιμανδρίτου Εφραίμ. Ο γέροντας Ιωσήφ ήταν και παρέμεινε ο πνευματικός πατέρας της Μονής Βατοπαιδίου μέχρι και την κοίμησή του, την 1η Ιουλίου 2009. Ετάφη στην αυλή της Μονής βορειοανατολικά του καθολικού. Η ανακομιδή των λειψάνων του έγινε στις 20 Οκτωβρίου 2021.

Με τα δεκαέξι βιβλία που συνέγραψε, καταγράφει και ερμηνεύει θέματα «πράξεως και θεωρίας» της ορθόδοξης πνευματικής ζωής, κατευθύνει μοναχούς και λαϊκούς προς τον Χριστό και τους εμπνέει στον «καλόν αγώνα». Έβλεπε τον άνθρωπο ως «θεοειδές ον» και ιδιαίτερα τονίζει το απέραντο πέλαγος της φιλανθρωπίας και φιλευσπλαγχνίας του Θεού, ο οποίος δέχεται τον μετανοούντα και επιστρέφοντα αμαρτωλό.

